

Milena Kostić iz Udruge "Šapice":

"Važno mi je da moj grad bude prvak u svemu, pa i u odnosu prema psima"

"Psi su zahvalniji, potpuno je drugačiji rad s njima nego s ljudima. Oni vam odmah pokažu u čemu je njihov problem", tvrdi Milena

Dušan Musa
bih@vecernji.net
ČAPLJINA

Udruga za zaštitu životinja "Šapice" Čapljinu od sredine prošle godine dobila je potporu u Mileni Kostić, Čapljinku koja gotovo pola stoljeća živi i radi u Njemačkoj. O radu Udruge, koja je polovinom 2016. godine uspjela osnovati svojevrsni azil za pse, Večernjak je već pisao, a njezin rad potaknuo je gospodru Milenu na angažman. Ovih dana Milena je posjetila rodni kraj pa je, u želji proširiti potporu azilu, kontaktirala i novinare, a priča, naravno, počinje od toga kako je sve počelo.

Ljudi sa srcem

- Prošle sam godine čula od prijatelja Franje Sušića kako postoji, otišla sam vidjeti kako mogu pomoći. Udomila sam odmah jednoga psa. Nedavno sam došla iz Njemačke te udomila još jednoga psa, a želim još više pomoći. U veljači sam organizirala i dopremanje pomoći.

Riječ je o donacijama ljudi koji žele pomoći. Ovdje je sigurno puno ljudi koji su voljni pomoći, samo ne znaju kako, možda ne mogu finansijski, ali ima i drugih načina.

To mi je važno, znam da ljudi ovdje imaju srca. Ja sam odavde, majka mi je iz ovoga kraja. Iako živimo daleko, želim u nečemu pomoći - naglašava gospoda Mi-

DUŠAN MUSA

lena koja je, u cilju pružanja potpore čapljinskom azilu za pse, kontaktirala Općinu Čapljinu, Veterinarsku stanicu...

- Čapljina je prelijep grad i nema pasa latalica. Ljudi koji sada rade na njihovu zbrinjavanju rade to volonterski, ne dobivaju nikakvu naknadu.

Rado to čine, ali, da nisu oni, tko bi drugi. Ti bi psi svugdje hodali i nitko ne bi bio siguran, ni dječa. Zato su im potrebni pomoći i razumijevanje da se ne dogodi da netko otvoriti ogradu, vrata te da svi ti psi, koji su sada u azilu,

Ljudi koji sada rade na zbrinjavanju pasa rade to volonterski, ne dobivaju naknadu

završe na ulici i budu pogaženi. Bog nas je sve stvorio, ne samo nas ljudi nego i životinje - kaže Milena.

Zanimljivo je kako je Milena fizioterapeutkinja za ljudi i pse. U Njemačkoj je i to spojivo.

- I to ima u Njemačkoj. Ljudi tretiraju u svojoj ordinaciji, oni dolaze k meni, a posjećujem pse koji su bolesni, nepokretni, kojima nešto nedostaje i pružam im terapiju u svojoj kući da nisu izloženi dodatnom stresu.

Upoznala sam ovdje veterinara, nisam ga prije poznavala. Ima jednoga psa za kojeg smatra da bi trebao terapeuta. Dogovorili smo se vidjeti što se može učiniti da mu se sačuva zdravlje, život.

Udomljivanje pasa

Kada je riječ o terapiji, Milena kaže kako je lakše raditi s psima nego s ljudima.

- Psi su zahvalniji, potpuno je drugačiji rad s njima nego s ljudima. Oni vam odmah pokažu u čemu je njihov problem, opuste se jer znaju da ćete im pomoći.

Oni su tako zahvalni. Nema ništa ljepše nego kad vam pas poliže ruku i na taj način zahvali. To je njihov način zahvaljivanja.

Gospoda Milena planira čapljinskim ljubiteljima životinja pomoći i prilikom udomljivanja pasa.

- Važno mi je da moja zemlja, moj grad budu najbolji, prvaci u svemu, pa tako i u odnosu prema psima.

Za Hercegovinu je priča gospode Milene neobična, međutim, tko zna, možda se i u tom kraju dogode promjene pa da pseće lizanje ruke i novac iz lisnice budu po-djednako vrednovani.

Uskrsna jaja u Rami i Ljubuškome